

Amb la col·laboració de:

**Diputació
Barcelona**

Dipòsit Legal B-xxxx-2010

Recuperació i restauració de l'església de Santa Maria de Matadars o del Marquet

Ajuntament del Pont de Vilomara i Rocafort
Plaça de l'Ajuntament, 1
08254 El Pont de Vilomara i Rocafort
Tel. 938 318 811
info.pont@elpont.cat

Ajuntament
El Pont de Vilomara i Rocafort

► Què hem fet?

L'església és un edifici ben conegut dins l'arquitectura preromànica catalana. Atès el seu interès, ja va ser objecte d'atenció per part del Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona, que hi va fer obres de consolidació els anys 1934-1935 i 1962, quan era denominat Servei de Catalogació i Conservació de Monuments. D'ençà del 2003, i a petició de l'Ajuntament del Pont de Vilomara i Rocafort, la Diputació va posar en marxa un projecte d'actuació que incloïa l'estabilització estructural de l'edifici, la reparació de les cobertes i de les façanes i una proposta d'ordenació general de l'entorn i de restauració global de l'església. Paral·lelament, es van dur a terme la recerca arqueològica del conjunt, que va afectar gran part de l'interior de l'edifici i l'entorn immediat, i l'estudi de les fonts documentals i artístiques.

► Com és?

Actualment, l'església de Santa Maria de Matadars es compon de dos elements diacrònics. D'una banda, la capçalera preromànica, formada per un santuari central amb volta de ferradura, un transepte coronat per un cimbori i amb dues capelles als extrems dels seus braços; de l'altra, la nau romànica, que es va adaptar a la capçalera original amb una notable desviació cap al nord-est.

La investigació ha localitzat a l'indret vestigis d'una vil·la romana, a la qual podria fer referència el topònim antic «Vil·la Amarus». A l'alta edat mitjana (segles IX-X), es va construir un temple de tres naus. Al segle XI, les tres naus inicials es van substituir per una de sola, ja en estil romànic, coberta amb volta de canó i amb un portal a ponent acabat en arc de mig punt. A l'interior es conserven els arcs de ferradura que delimiten l'espai del creuer, i unes pintures murals, realitzades entre els segles XIV i XVI de colors vermell i negre, que dibuixen caselles rectangulars i palmetes. Arran de les lleis de desamortització dels béns eclesiàstics el 1854, el

temple va ser adquirit a l'Estat per la família Casajoana, aleshores propietària del veí mas Marquet. L'any 1931 va ser declarat Monument Històric-Artístic.

► Què hi guanyem?

En tots aquests anys, primer des de l'Ajuntament de Mura, i després des de l'Ajuntament del Pont de Vilomara i Rocafort, conscients de la significació que aquest monument ha tingut i té per a la història de l'arquitectura preromànica catalana, s'ha volgut recuperar no sols la memòria del que va suposar en el passat medieval, sinó també una realitat física que permeti als ciutadans tornar a visitar-lo i fer-lo seu.

La restauració del temple i l'aprofundiment en el seu coneixement i en la seva llarga història han estat, doncs, uns requeriments necessaris, no només per salvar-lo de la ruïna imminent, sinó per obrir un camí de revitalització del lloc del Marquet i per consolidar l'oferta cultural d'uns municipis d'antigor constatada.

L'església de Santa Maria de Matadars ha recuperat, així, bona part del seu esplendor original (malgrat que encara manca portar a terme la restauració de l'interior), i obre, de nou, les portes del que és considerat arreu com un dels monuments més universals del preromànic català.

